

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 56. Ait autem dominus. v. 31.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

solo Deo doctus. Non est ista inordinatio spiritus tuus, à quo omnia bene ordinata sunt.

§. 56. Ait autem Dominus. v. 31.

Cum prædicto modo Dominus Apostolos suos privilegijs ornatos composuisset quoad quæstionem de præcedentia, plura subintulit loquendo. Sed quidnam? S. Lucas plura subtrahit quæ S. Ioannes suppleuit. ex illo colligo, quod Dominus post contentionem de præcedentia in collegio Apostolico compositam per humilitatis suasionem, & veri honoris in sua Ecclesia obtinendi ostensionem, addiderit cautelam, quam in sua futura per Ecclesiam prælatione obseruarent, nimirum ut non putarent, se Dominaturos in Ecclesia tua post se, tanquam absolutos Dominos, sed tanquam dependentes semper à se futuros hisce verbis, admonens: *amen, Amen dico vobis, non est seruus maior Domino suo, neque Apostolus maior est eo, qui misit illum.* Ioan. 13. 16. quasi diceret, etiamsi ego sum tollendus à vobis per mortem, & vos sitis mihi substituendi, non tamen substituimini mihi, sicuti in electiuis Regnis electus, aut natiuis defuncto patre principe, filius princeps, nequaquam sic, sed vos etiam me ablato à vobis manetis serui mei, & eritis solum legati mei ad gentes & populos, ita ut non plus vobis liceat, quam credentia vobis permittat à me accepta, & non vestro nomine debeatis vel possitis agere quicquam, sed solum meo, sicuti ego semper egi & locutus sum sub & in nomine patris mei, ita vos in & sub nomine meo ire, loqui, & operari debeatis. Cauere igitur ut velitis esse independentes à me, sicuti ego aui esse aut videri independens à Patre. II. ostendit eisdem quanti momenti sit prædicta doctrina, Ioan. 13. 17. nam ait. *Si hæc scitis* (nimirum speculatiue) *beati eritis si feceritis ea.* quia uti alias dixi vobis: scire, in regno meo, & non facere, est scientia multis plagis condienda. III. Adiecit Dominus, quod non omnes Apostoli sui & ministri prædictam dependentiam à se sint obseruaturi, sicuti ipse seruauerat ad suum Patrem Cælestem: sed sint quidam futuri in regno suo. reuera quidem serui Christi & Apostoli (sive commissarij, missi, substituti) sed tales qui sint se gesturi tanquam principales, agentes & regnantes (instar principis defuncto prædecessore principe, qui suo non defuncti nomine agit) occupantes regalitatem Christi, saltem animo, et si specie tenus Christi nomen sint prætensuri suæ inuasioni. ita enim pergit Dominus loqui apud S. Ioannem. 13. 18. *Non de omnibus vobis dico, quod sitis beati futuri, eo quod scientes ista quæ docui feceritis, nequaquam. Qui igitur non? Ego scio quos elegerim, non uti cæteri homines, qui eligunt, nescientes quales futuri sint quos eligunt in prælatos, seruos,*

seruos, legatos, &c. Non sic ego; scio ante, aliquos non futuros mihi fideles ministros & legatos, & scio in particulari quis & qui futuri sint fideles, & qui sint futuri infideles, hoc alij Domini præscire non possunt, & si præscirent, certe eos non eligerent nec acceptarent oblatos. Ego tamen hoc facio: quare? Rationes graues habeo cur ego ita agam. has vt vobis manifestem, non patitur earum subtilitas, & vestra præsens incapacitas. sit igitur loco omnium rationum simplex eius, cui iam vt Iudæi fidem addidistis, Mosaicæ Legis seu scripturæ, autoritas; illa dicit quod, *qui manducat mecum panem, leuabit contra me calcaneam suam*, Hanc scripturam si de quouis homine capitis, etiam de me loqui capite, si autem de certo individuo vultis intelligendum esse, ecce de me capite, iam enim probauisatis me esse, de quo scripturæ loquuntur, & ad quas implendas ego veni. Quod ergo à me eligantur in ministros ecclesiæ meæ, aliqui non futuri probi & fideles, intelligite pro nunc, fieri ideo ut adimpleatur scriptura, hæc ratio Iudæis sufficit, qui crediderunt scripturæ, & eam volunt habere pro dictamine primo. Gentilibus, non credentibus scripturæ, utpote ea carentibus, aliter satisfaciam in tempore suo super hoc meo eligendi processu. *IV. sed hæc ipsa dicenti tam solide, scio quia satis infirmiter assentiimini, & quidam omnino non assentiuntur me esse illum scripturarum Mosaicarum completorem, quid cum his igitur agam? Breuiter eis satisfacio, quia ad finem propeto, voco eos ad experientiam, do valde crassam veracitatis meæ nempe, iam, in præsentia, amodo dico vobis, ut cum factum fuerit, credatis, quia ego sum.* V. cum iam explicuisset Dominus conditiones & officia & Regulam mittendorum suorum siue Legatorum, continuo addit officium & Regulam atque priuilegium eorum, ad quos missi sui venturi essent. mirum hoc, quod hi, ad quos sui Missi peruenturi sint, debeant quidem attendere ante omnia ad signa missionis eorum qui veniunt, & si illa compererint genuina esse & credibilia, condigne acceptare missos, nempe vt Christum mittentem ipsos, veruntamen cum ita probatum Legatum Christi acceptauerint, non adeo esse solliciti de scrutinio interiorum intentionum & secretorum, quæ habeat in corde suo Christi missus, quia vt ante dictum fuit, potest intentione mala venire legitime missus, nempe propter honores, diuitias, aut voluptates aucupandas sub nomine & per nomen legationis suæ, potest etiam legitime missus, & bona intentione ingressus paulatim corrumpi, & deflectere à probitate, & apparere auarus, & violentus, & percussor, & fornicator, & adulter, & bæstialis, & Simoniacus & tyrannus, & veneficus. Cui igitur Christi missus sic aduenerit, mala intentione, cordis sui, vel conuersatus fuerit improba, & scandalosa actionis

exem.

exemplo, quid agent hi apud quos tales missi Christi versantur? Regula hæc est: *Amen dico vobis, qui accipit, si quem misero, me accipit; qui autem me accipit, accipit eum qui me misit.* Ioan. 13. 20.

Magnum solatium optandum, ut sciatur ab omnibus hominibus, ut pote quibus solum imponitur onus examinandi, an hi qui veniunt ad se in nomine Christi, à Christo missi sint; de cætero nihil, adeo ut æquale præmium habeant hi qui missi à Christo recipiunt, cum iis qui Christum in persona receperunt, imò æquale cum his qui ipsummet Patrem cælestem receperunt, 2. non sit etiam opus scrutari & scrupulari, an illud quod proponit vel agit missus Christi, sit bonum, an malum, quia qui legitimè missus à Christo receperunt, excusantur à Christo, si qua in re decipiantur receptores missorum suorum, quoniam ipse dixit, se inter missos suos siue *manducantes secum panem*, etiam habere discipulos, malos, proditores, fures, latrones, adulteros qui proinde tales missos seu Legatos Christi, contra Christi voluntatem discipulos, sustinet & Christi loco nihilominus habet propter missionis autoritatem, non vitæ propriæ sanctitatem, magis pure Christum honorat & amat, quam qui sortitus est Legatum Christi sapientem, sanctum & gratiosum quoniã Christianus talem sanctum Legatum Christi honorat, amans & sequens, ipsammet sanctitatem, sapientiam & iustitiam personalem missi potest videri habere pro motivo amoris, quo sane motivo caret, alter qui legatum Christi, non vitæ propriæ meritis sed sola autoritate legationis, seu mittentis recepit & tenere pergit, & ideo hic purius, alter vero solum feliciter Christum amat, si hanc Christi doctrinam caperes mundus, non adeo de Clericorum quorundam vel Episcoporum, vel Religiosorum scandalis declamarent, & doctrinam Christi ac regnum & autoritatem euerteret, quia subinde Legati Christi, etsi legitimi, ipsorum declamatorum iudiciis & regulis non correspondent, non docuissent Waldenses & similes peccatorem Legatum, legationis officio, si peccasset, excidisse, multo que minus in Legatorum legitimum locum cum peccasse putarentur, alios, non missos à Christo, sed se ingerentes, prædicantes substituisent, taciendo sibi idola vitulorum, dum Moyses noster Christus Dominus in monte & intra nubem cum Deo moratur. 3. Nec scrupulosi per debilitatem iudicii nec schismatici per pertinaciam ingenii sui se suis superioribus spiritualibus opponendo refragarentur.

§. 57. Simoni. Simon, Simon. Ecce Satanas expetiuit vos, ut scribrates sicut triticum. v. 31.

Quia diabolus iam audierat promissiones factas Apostolis de nouo Regno, & thronis in eo occupandis, &c. rebus, quæ iam in medium produ-